

A tékozló fiú

A nagyböjti időszakban többször is felidéztem magamban a tékozló fiú történetét. Ilyentájt szívesen nézegetem a különböző művészeti ábrázolásokat, amelyek sajátos látószöge vagy éppen apró részlete új szempontot ad a példabeszéd értelmezéséhez.

Nem mintha a Jézus által mondott eredeti történet nem volna önmagában is elég gazdag és ne adna számunkra évtizedekre vagy akár egy egész életre elmélkedési témát, főként akkor, ha őszinte bűnbánattal lépünk rá az Atyá-

hoz vezető útra, de mégis hasznos számunkra megismerni mások értelmezési szintjét is. Idén is előveszem az egyik legismertebb alkotást, Rembrandt festményét. A Jézus által mondott eset, amelyet egyesek talán csak egy kitalált történetnek tartanak, az idők során újra és újra megismétlődik.

Az ember alapmagatartása Istennel szemben az alázat és a bűnbánat, amelyet ő, az irgalmas Isten szívesen fogad. Ezt a nagyböjtben különösen is aktuális témát szemlélteti a mai evangéliumban Jézus példabeszéde a tékozló fiúról és az ő megbocsátó atyjáról.

Érints meg irgalmaddal!

Istenem, irgalmas Atyám! Öröm számomra, hogy újra a közeledben vagyok, visszafogadsz magadhoz és ismét szeretettel ölelsz át engem.

Öröm számomra, hogy megbocsátod bűnömet. Szereteted soha nem volt számomra kényszer, én mégis megtagadtam azt, elhagytalak téged. Most bűneimet megbánva térek vissza hozzád, és elismerem, hogy irgalmas Atyám vagy. Te mindig vártál engem és bízál abban, hogy nem felejttem el jószágodat és szeretetedet. Érints meg kezeddal, amelyből megbocsátás, irgalom, gyógyulás, tisztulás, megbékélés, szeretet és öröm sugárzik. Érints meg irgalmaddal! Érints meg szeretetteddel! Bocsáss meg nekem, Istenem!

Kérdemelhetetlen

Rembrandt híres festményét szemlélem:

A fiú az apához, az apa a fiához hajol, a bűnbánat és az irgalom találkozása ez. A fiúnak nem volt könnyű a visszatérés, de vajon az apának könnyebb volt-e a visszafogadás? A várakozás biztosan nem volt könnyebb, mindketten megszenvedtek ezért a találkozásért, s talán éppen szenvedésük miatt fakad belőle percekkel később új öröm. A fiú részéről a visszafogadottság öröme, az apa részéről a megbocsátás öröme. Ezt az örömet még a nehézszívű idősebb testvér sem tudja beárnyékolni. De a találkozás pillanata még nem az öröme, az ünneplés csak később következik.

Most még csak szótlánul ölelik egymást, az apa tekintete nem fiára szegeződik, hanem a távolba, ahonnan visszatért, s ahová oly sokszor tekintett az elmúlt évek során. Talán minden nap. Még nem szokta meg, hogy tekintetének, nézésének új irányt ad fiának hazatalálása. Még nem szokta meg, hogy gondolatait ne a bánat, hanem az örövendezés vezesse. A fiú tekintetét nem láthatjuk, arcát apja ruháiba rejti, de érzései mintha apjának arcán tükröződnének vissza. Nyugalom sugárzik ebből az arcból. A fiú részéről a nyugtalan, bűnös, elrontott élet után újra nyugalom, a hazatalálás, az apára találás, az irgalom elnyerésének nyugalma. Az apa részéről a reménytelen várakozás beteljesedésének nyugalma, az együttérzés nyugalma, az új szeretet kezdetének nyugalma. Az irgalom, a megbocsátás ingyenes és kiérdemelhetetlen.

Nagyböjt 4.
vasárnapja
Józs 5,9a.10-12
2Kor 5,17-21
Lk 15,1-3.11-32

Hétfő
Iz 65,17-21
Jn 4,43-54

Kedd
Ez 47,1-9.12
Jn 5,1-16

Szerda
Iz 49,8-15
Jn 5,17-30

Csütörtök
Kiv 32,7-14
Jn 5,31-47

Péntek
Bölcs 2,1a.12-22
Jn 7,1-2.10.25-30

Szombat
Jer 11,18-20
Jn 7,40-53

Nagyböjt 5.
vasárnapja
Iz 43,16-21
Fil 3,8-14
Jn 8,1-11